

Η παρέλαση!

Του Γ.Χ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗ

Παρέλαση είχα να πάω από τότε που ήμουνα φοιτητής! Ναι, δεν υπερβάλλω. Μου ήτανε αδύνατο να συνηθίσω το θέαμα των μαθητών, των φαντάρων, των τανκς και των μακεδονομάχων, των παλαιών πολεμιστών και των προσκόπων, που, με βήμα στρατιωτικό, ρυθμιζόμενο, δήθεν, από τις δημοτικές και τις άλλες μπάντες περνούσαν για ώρες ολόκληρες μπροστά από τους επισήμους, χαιρετώντας τους, μάλιστα, στρέφοντας «την κεφαλήν δεξιά». Και προπαντός μου ήτανε αδύνατο να συνηθίσω το ακρόαμα του δημοσιογράφου που αναμετέδιδε την παρέλαση από το ραδιόφωνο, λέγοντας εκείνες τις ανατριχιαστικές «παρλαπίπες», για να συγκινήσει τον κόσμο, που δεν αποφάσιζε να κατεβεί στην παρέλαση και να συμμετάσχει κι αυτός στην υστερία της εθνικής έξαρσης, γιατί, λέει, σαν εκείνη την ημέρα κάποιοι, δικοί μας άνθρωποι κι αυτοί, έδωσαν τη ζωή τους για να είμαστε εμείς ελεύθεροι, λέει, και να απολαμβάνουμε τα αγαθά μιας ελεύθερης και υπερήφανης Ελλάδας.

Κι αυτός ακριβώς ήτανε ο λόγος που δεν μπορούσα να συνηθίσω την παρέλαση, γιατί δε συμβολίζει τίποτε άλλο παρά μια τιμητική πορεία παλιών, νέων και υποψήφιων ηρώων μπροστά στον πόλεμο. Ναι, είχε μπει από νωρίς αυτή η σκέψη μέσα στο κεφάλι μου και δε μ' άφηνε να ησυχάσω. Η σκέψη πως όλες εκείνες οι μουσικές, οι μαθητές με τα καινούρια τους κοστουμάκια, οι φαντάροι με τις καλοσιδερωμένες στολές και οι μακεδονομάχοι με τις φουστανέλες έστρεφαν την «κεφαλήν δεξιά», για να χαιρετίσουν τον πόλεμο, για όποια αιτία και αν έγινε αυτός. Για να αποδώσουν τιμές στους ηρωικούς μας νεκρούς. Δε λέω βέβαια πως δε χρειάζεται να θυμόμαστε πως κάποιοι άλλοι έχασαν τη ζωή τους για το δικό μας καλό. Και να το θυμόμαστε πρέπει και την πράξη τους αυτή να την τιμούμε. Μήπως όμως θα έπρεπε να θυμόμαστε κιόλας πως αυτό το «δικό μας καλό» δεν έβγαινε πάντοτε κερδισμένο και έτσι όλοι εκείνοι οι ηρωικοί θάνατοι πήγαιναν στο βρόντο; Μήπως, λέω εγώ, πρέπει να θυμόμαστε πως πολλοί από τους «επίσημους», προς τους οποίους στρέφεται η «κεφαλή δεξιά» φταίνε πολύ συχνά, γιατί πάνε τζάμπα οι ηρωικοί θάνατοι και πως οι πόλεμοι που προκάλεσαν αυτούς τους θανάτους έγιναν για να ωφεληθούν κάποιοι άλλοι που ούτε την παρέλαση παρακολουθούν ούτε τους νεκρούς αυτών των πολέμων τιμούν;

Γι' αυτό και γω σκέφτομαι και επιμένω σ' αυτή μου τη σκέψη, πως η παρέλαση, έστω κι αν γίνεται μ' αυτόν τον πανηγυριώτικο τρόπο, έπρεπε να είναι και ένα μάθημα αυτοσυνείδησης, πολιτικής αυτοσυνείδησης. Έπρεπε να συμβολίζει ταυτόχρονα και τη ματαιότητα των ηρωισμών και το άδικο των θανάτων, όταν αυτοί γίνονται για να ωφεληθούν οι λίγοι. Έπρεπε ακόμα, και δε νομίζω πως είναι υπερβολικό αυτό που λέω, η παρέλαση, η κάθε παρέλαση, πρέπει να είναι μια πορεία προς την αλήθεια και να μη συνοδεύεται με χειροκροτήματα και με δεξιώσεις στις λαμπρές αίθουσες της «Λέσχης των Αξιωματικών». Έπρεπε να είναι ένα σιωπηλό μνημόσυνο όχι μόνον μπροστά στους τάφους των ηρώων, αλλά και μπροστά στους τάφους της αξιοπρέπειας και της ειλικρίνειας.

Κι όλες αυτές οι σκέψεις με βάραιναν, όταν προχτές, βουλευτής για, πήγα να παρακολουθήσω την παρέλαση. Ευθυτενής κι εγώ και υπερήφανος, γεμάτος από μια «ελευθερία» που δεν μπορούσα να τη ζήσω με όλη της την ουσία, γιατί μέσα στ' αυτιά μου και πίσω από τα «υπερήφανα» μάτια μου συνωθούνταν οι κρότοι του πολέμου στο Ιράκ. Οι νεκροί ενός πολέμου που αυτοί που τον προκάλεσαν μας είπαν πως γίνεται για την Ελευθερία, τη Δημοκρατία και την Ειρήνη. Και είπα από μέσα μου: Τέρμα οι παρελάσεις!

Κυριακή 30 Μάρτη 2003,

www.antirrisies.gr/

Κείμενο για τις παρελάσεις με αφορμή την 28η Οκτωβρίου ---

Κάθε χρόνο

στις 28 οκτώβρη και την 25η Μάρτη οι μαθητές στοιχίζονται σε σειρές κατηγοριοποιημένοι με βάση τα φυσικά τους χαρακτηριστικά και παρελαύνουν μπροστά από μάζες πολιτών που παρακολουθούν, αποδίδοντας παράλληλα τιμές στους επισήμους. --- Οι μαζικές τελετές τύπου παρέλασης συνδέονται άμεσα με τον ολοκληρωτισμό του προηγούμενου αιώνα καθώς η υποταγή και η πειθαρχία μαζί με την ομογενοποίηση ήταν και είναι οι βασικές αρετές ενός λοβοτομημένου υπηκόου. --- Η παρέλαση μαθητών είναι κάτι το φυσιολογικό για ένα κράτος που προπαγανδίζει ότι είναι ευρωπαϊκό και δημοκρατικό.

Υπενθυμίζει ότι η δημοκρατία δεν είναι καθόλου ασύμβατη με ολοκληρωτικές

πρακτικές και ο φασισμός είναι απλά η δικλείδα ασφαλείας όταν τα

πράγματα γίνονται επικίνδυνα για την καθεστηκυία τάξη.

Το ιστορικό των μαθητικών παρελάσεων

Η πρώτη παρέλαση σχολείων στην Ελλάδα έγινε την 25η Μαρτίου 1924, και

στην συνέχεια καθιερώθηκε επίσημα από τον Ι. Μεταξά ως συμπληρωματική

της στρατιωτικής παρέλασης το 1936.

Σκοπός αυτής της κίνησης ήταν η ανάπτυξη στρατιωτικής συνείδησης στις

μικρότερες ηλικίες σε μίμηση των τελετών που διοργάνωνε το ναζιστικό

καθεστώς στην Γερμανία και το φασιστικό καθεστώς της Ιταλίας. Η Εθνική

Οργάνωση Νεολαίας (ΕΟΝ) ήταν το εργαλείο του καθεστώτος για να μπορεί να

ελέγχει τους νέους και να μπορεί να προπαγανδίζει αποτελεσματικά την

φασιστική ιδεολογία του. Από τότε κύλισε πολύ νερό στο αυλάκι, αλλά οι

παρέλαση παραμένει θεσμός ο οποίος στηρίζεται όχι μόνο από τους αστούς

και τους φασίστες αλλά και από την σταλινική αριστερά.

Οι παρελάσεις είναι προβολή της καθημερινότητάς μας

Τα προστάγματα “Ζύγιση”, “στοίχιση”, “κεφαλή δεξιά” για απόδοση τιμών στους προύχοντες (παπάδες, πολιτικούς και στρατιωτικούς) υπενθυμίζουν ότι το ιδεολόγημα “Πατρις-Θρησκεία-Οικογένεια” είναι ζωντανό και αναδεικνύουν τον ολοκληρωτικό και εξουσιαστικό χαρακτήρα της παρέλασης που προωθεί τον έλεγχο και την μαζική στρατιωτική πειθαρχία.

Το επιβλητικό θεατρικό σκηνικό της τελετής είναι πολύ καλά μελετημένο και με συγκεκριμένο σκοπό. Λοφία, σπαθιά, παράτες με τρομπέτες και τύμπανα πέραν από το γελίοιο του πράγματος προσπαθούν να εμφυσήσουν τον “πολιτισμό των στρατοπέδων” και να δημιουργήσουν μια ψευδή συνείδηση “εθνικής ενότητας και ομοψυχίας” ενάντια στους προαιώνιους εχθρούς του έθνους.

Οι εξωτερικοί εχθροί δημιουργούνται από κάθε κράτος για να εξυπηρετούν και να διαιωνίζουν την ύπαρξη πλουσίων και φτωχών, εκμεταλλευτών και εκμεταλλευομένων. Γι' αυτό και τα αφεντικά έχουν κοινά συμφέροντα και ανεξαρτήτως εθνικότητας είναι φίλοι μεταξύ τους. Ο πόλεμος διεξάγεται απο τους προλετάριους και όχι από τους βιομήχανους και τους μητροπολίτες.

Το κατάλοιπο της παρέλασης αντί να θαφτεί μαζί με τα ιδεολογήματα του

μίσους βρίσκεται ζωντανό στο σήμερα και διδάσκει από νωρίς στους μικρούς

μαθητές τον εθνικισμό, την τυφλή πειθαρχία και τη μισαλλοδοξία.

Είτε ως θεατής είτε ως συμμετέχων στη διαδικασία της παρέλασης, ο

καθένας δικαιώνει το ρητό που δηλώνει: “Όταν υψώνονται οι σημαίες,

σκύβουμε τα κεφάλια”

Τα παράσιτα στα οποία αποδίδουμε τιμές βρίσκονται πάνω στην υπερυψωμένη

εξέδρα για να μας υπενθυμίζουν ότι όσο υπάρχει εξουσία θα υπάρχουν

παρελάσεις και στρατοί.

Είναι μια δήλωση υποταγής και επιβεβαίωσης της θέσης του καθενός μας ως

πειθήνιου δούλου ο οποίος συντηρεί τα αφεντικά του με αντάλλαγμα άρτον

και θεάματα.

Εμείς πιστεύουμε ότι πορεία προς την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση

θα ισοπεδώσει αυτές τις “αρετές” καθώς η παρέλαση είναι απλά προβολή της

καθημερινότητάς μας όπου ιεραρχία, πειθαρχία και εξαναγκασμός είναι τα

κάγκελα του αόρατου κλουβιού όπου ζούμε.

28/10/2009

Κατάληψη ΠΙΚΠΑ

Υγείας και Μεραμβέλλου γωνία

Ηράκλειο Κρήτης

<http://pikpairaklio.squat.gr/>

A-infos-gr mailing list

A-infos-gr@ainfos.ca

<http://ainfos.ca/cgi-bin/mailman/listinfo/a-infos-gr>

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

<http://www.iospress.gr/ios2002/ios20020630a.htm>

«Καμαρωτά περνάνε τα σχολεία μας»

Πειθαρχική δίωξη αντιμετωπίζει καθηγήτρια που είχε το θάρρος να καταγγείλει το μιλιταριστικό χαρακτήρα των μαθητικών παρελάσεων.

Αφιέρωμα στις μαθητικές παρελάσεις με έμφαση στη γενεαλογία του θεσμού. Απόπειρα σκιαγράφησης του σύγχρονου γραφειοκρατικού χάους των ρυθμίσεων που σχετίζονται με τις παρελάσεις.

«Ιός της Κυριακής» - «Εψιλον» 29.10.1995)

Αννα Φραγκουδάκη

«Ιερά ηρωικά σύμβολα και μεγάλες πολιτικές αποφάσεις»

(«Τα Νέα» 17.11.2001)

Οι στρατιωτικού τύπου μαθητικές παρελάσεις ως απόρροια της παγίδευσης του σύγχρονου ελληνικού σχολείου στην εθνικιστική μυθολογία του 19ου αιώνα, «δηλαδή στους εθνικούς μύθους που νομιμοποιούν τη διεκδίκηση εδαφών και προετοιμάζουν επεκτατικούς πολέμους».

«Αντίρρηση συνείδησης και ελληνικό Σύνταγμα»

(Εκδοση του Συνδέσμου Αντιρρησιών Συνείδησης, Αθήνα 1993)

Ενδιαφέρων σχολιασμός των μαθητικών παρελάσεων από τους Φ. Βεγλερή και Νίκο Αλιβιζάτο.

Commission Europeenne des droits de l' homme

«Requete No 21787/93. Elias, Maria et Victoria Valsamis contre Grece. Rapport de la Commission, adopte le 6 juillet 1995»

Εκθεση της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης για την υπόθεση Βαλσαμή και η παραπομπή του ζητήματος στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ

www.omhroi.gr/parelash

Ειδική σελίδα με τα ντοκουμέντα της υπόθεσης φιλοξενείται στο πολύ ενδιαφέρον site www.omhroi.gr για τους αντιρρησίες συνείδησης και τους ανυπότακτους.

<http://www.coe.int>

Ο δικτυακός τόπος του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου μπορεί να αναζητηθεί η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την υπόθεση της μαθήτριας Βαλσαμή, η οποία είχε αποβληθεί από το σχολείο της επειδή αρνήθηκε, ως μάρτυρας του Ιεχωβά, να συμμετάσχει σε μαθητική παρέλαση («Affaire Valsamis contre Grece», Arret du 18.12.1996). Οπως προκύπτει από την απόφαση, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ικανοποίησε εν μέρει το αίτημα της οικογένειας Βαλσαμή, κρίνοντας ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρώπινων Δικαιωμάτων.